

č.j. 2T 98/2005

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. července 2007 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Rossi a přísedících Karla Čelikovského a Jindřicha Kubálka **t a k t o :**

Obžalovaný

R [REDACTED] G [REDACTED],

nar. [REDACTED], OSVČ, v České republice bytem [REDACTED]

j e v i n e n , ž e

jako jediný jednatel společnosti [REDACTED]

1) dne 26. 7. 2002 nechal neoprávněně zaúčtovat společnosti částku 2 002 666,-- Kč jako odměnu jednatele a tuto částku si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak škodu společnosti [REDACTED] ve výši 2 002 666,-- Kč,

t e d y přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu,

2) dopisem ze dne 28. 1. 2004 požadoval od společníků vrácení půjčky ve výši 5 000 000,-- Kč a to na základě smlouvy o poskytnutí finanční částky ze dne 15. 6. 1994, podle které vložil do společnosti [REDAKCE] částku 5 000 000,-- Kč a to na zakoupení vybrané nemovitosti v Praze, avšak tato částka nebyla nikdy společnosti poskytnuta, když v letech 1994 až 26. 7. 2002 vložil částku 1 601 412,-- Kč a tímto jednáním se pokusil ze společnosti finančně odvést částku 3 398 588,-- Kč,

t e d y dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k obohacení se tím, že někoho uvede v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu a dopustil se jej v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1) trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zák.
v bodě 2) pokus trestného činu podvodu podle § 8 odst. 1 tr. zák. k § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák.

a o d s u z u j e s e

podle § 248 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 58 odst. 1 tr. zák. a § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody společníku v dobré víře společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] panu S [REDAKCE] T [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE] částku 2 002 666,-- Kč ze které je tento povinen vyplatit dědicům I [REDAKCE] B [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který zemřel 21.11.2003 částku 667.555,- Kč a částku 667.555,- vložit na účet společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE]

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný následující skutkový stav .

Společnost [REDAKCE] byla založena dne 10. června 1994 (úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [REDAKCE]-čl. 62 spisu). Jejím jediným společníkem byla firma [REDAKCE], zastoupená obžalovaným (obě firmy měly stejné sídlo [REDAKCE] úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného

Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka [redacted] čl. 65 spisu). Výše vkladu činila 100 000,-- Kč ke dni zápisu do obchodního rejstříku a vklad byl splacen ve výši 100%. Dne 6. ledna 1995 byla uzavřena smlouva o převodu obchodního podílu, kterou byl obchodní podíl společnosti [redacted] převeden na společníky I [redacted] B [redacted], R [redacted] G [redacted] a S [redacted] T [redacted]. Tato změna byla zapsána v obchodním rejstříku dne 31. ledna 1995. Účetně byl vklad společníků ze dne 25. 6. 1997 zaúčtován ke dni 31. 12. 1997 a u I [redacted] B [redacted] se jednalo o částku 1 360 000,-- Kč, u R [redacted] G [redacted] o částku 1 320 000,-- Kč a u S [redacted] T [redacted] o částku 1 320 000,-- Kč. Kromě těchto vkladů byla zaúčtována půjčka společníků ze dne 25. 6. 1997 ve výši 1 540 642,-- Kč.

Dne 26. 7. 2002 byla do účetnictví společnosti zaúčtována částka ve výši 2 002 666,-- Kč a téhož dne byla tato částka ve stejné výši vyplacena z pokladny společnosti s textací "odměna jednatele" obžalovanému.

V té době již obžalovaný obdržel pozvánku na mimořádnou valnou hromadu od společníků S [redacted] T [redacted] a I [redacted] B [redacted], konanou dne 29. 7. 2002 v 08.30 hodin u notářky JUDr. Marie Malé, Notariát, Karlovo nám. 17 v Praze 2 s programem odvolání stávajícího jednatele (obžalovaného) a jmenování jednatele nového (čl. 335 spisu). Z notářského zápisu [redacted] (čl. 338-340 spisu) vyplynulo, že valné hromady se zúčastnili všichni společníci. Valná hromada jmenovala S [redacted] T [redacted] jednatelem společnosti a vyzvala obžalovaného, aby v nejbližším možném termínu předal úplnou dokumentaci spojenou se společností [redacted] včetně účetnictví a účetních závěrek za veškerá předchozí účetní období společnosti, novému jednatelem. Za R [redacted] G [redacted] na valné hromadě jednal zmocněnec [redacted] F [redacted] K [redacted]. Uvedl, že k odvolání z funkce jednatele platně nedošlo, neboť výkon jeho funkce nadále trvá a z uvedeného důvodu není důvod vydávat agendu společnosti jiné osobě.

Usnesením Vrchního soudu v Praze 7Cmo 172/2005-123 bylo k žalobě na neplatnost valné hromady ze dne 29.7.2002 podané obžalovaným, shledáno usnesení valné hromady ze dne 29. 7. 2002 neplatným a jako absolutně neplatnou Vrchní soud shledal i smlouvu o převodu obchodního podílu ze dne 6. 1. 1995, ve které nedošlo k převodu obchodního podílu a ve smlouvě označení nabyvatelé I [redacted] B [redacted], R [redacted] G [redacted] a S [redacted] T [redacted] nemohli nabýt obchodní podíl ve společnosti a v důsledku toho se také ani nemohli stát a nestali společníky společnosti [redacted].

Dne 28. ledna 2004 obžalovaný požadoval od společníků vrácení půjčky ve výši 5 000 000,--Kč a dokládal její vznik smlouvou o poskytnutí finanční částky ze dne 15. 6. 1994, podle které vložil do společnosti [redacted] částku 5 000 000,-- Kč na financování vybrané nemovitosti v Praze.

k bodu I. rozsudku

Obžalovaný nepopírá, že z pokladny předmětnou částku vybral. Na svoji obhajobu však uvádí, že k takovému postupu byl oprávněn, neboť se na tom dohodl s ostatními společníky, když dohoda zněla na úplatnou funkci jednatele se stanovením měsíční odměny ve výši 20 000,-- Kč.

Svědék S [redacted] T [redacted] takovou dohodu výslovně popřel a uvedl, že ve společenské smlouvě o založení společnosti s ručením omezeným [redacted] ze dne 6. ledna 1995 bylo dohodnuto, že valná hromada jmenuje, odvolává a odměňuje jednatele. V článku 13 odst. 1 bylo dohodnuto, že jednatele jmenuje valná hromada z řad společníků nebo jiných fyzických osob na dobu nejvýše tří let. Po uplynutí funkčního období mohou být jednatele jmenováni opětovně do svých funkcí.

Prvním jednatelem a zákonným zástupcem společnosti [redacted] byl jmenován R [redacted] G [redacted]

V další společenské smlouvě o založení společnosti s ručením omezeným ze dne 31. 12. 1997 pak obžalovaný jednostranným úkonem změnil ustanovení o jednatelství a do ustanovení o jednatele vklínil absenci zákazu konkurence ve smyslu § 136 obch. zákoníku. To znamenalo, že absentovalo ustanovení o střídání jednatelů po předem určené období. Tato společenská smlouva je však podepsána pouze obžalovaným.

Ze zápisu z řádné valné hromady ze dne 25. 6. 2002 (čl. 333-334) obžalovaný pro nepřítomnost společníků v České republice prohlásil, že účetnictví spravuje [redacted] B [redacted] a dům správcovská firma [redacted]. Obžalovaný navrhl, aby svědek T [redacted] byl jednatelem na stejně dlouhé období a za náklady pro společnost nula a po něm se stane za stejných podmínek jednatelem B [redacted] nebo opačně. Při nerespektování těchto podmínek obžalovaný prohlásil, že "bude žádat vyrovnání, které mu přísluší". Za tímto prohlášením je v zápise poznámka, že nebylo nikým akceptováno.

Obžalovaný dne 15. července 2002 v dopise společníkům uvádí, že je právem jednatele, aby dostal zaplacen za prováděnou činnost a vznáší oficiální požadavek na proplacení odměny, tj. 20 000,-- Kč měsíčně od 10. 6. 1994 až k datu jeho odvolání s tím, že výsledná suma musí být zaplacená před příští valnou hromadou.

Dne 26. 7. 2002 byla do účetnictví společnosti zaúčtována částka ve výši 2 002 666,-- Kč a téhož dne byla tato částka ve stejné výši vyplacena z pokladny společnosti s textací "odměna jednatele".

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky bylo zjištěno, že účtování o odměně jednatele společnosti [redacted] nebylo podloženo rozhodnutím valné hromady, jak ukládá § 66 odst. 3 a § 125 odst. f) zák. č. 513/1991Sb. (obchodní zákoník). Odměna jednatele je odměnou členů statutárního orgánu (tedy účet 523 "odměny členů, orgánů, společnosti a družstva"). Pokud by se jednalo o příjem jednatele ze závislé činnosti (účet 522.000 "příjmy společníků a členů družstva ze závislé činnosti"), účtovaná částka by musela být včetně sociálního a zdravotního pojištění, ale ani tato skutečnost z účetních ani jiných předložených dokladů a z výpovědi znalce z provedeného zaúčtování nevyplývá. Pokud by se jednalo o rozdělování zisku, pak souvztažný zápis s účtem 364 "závazky ke společníkům při rozdělování zisku" je zápis na účtu 431. Zisk společnosti byl ale dosažen jen v roce 1999

ve výši 37 710,-- Kč a ani doklad opravňující k účtování o rozdělování zisku na základě rozhodnutí valné hromady nebyl v účetnictví společnosti zjištěn.

Z výpovědi účetní společností obžalovaného, svědkyně M. K. pak jednoznačně vyplynulo, že účetnictví a to podvojně, vykonávala pro více firem obžalovaného. V nich bych na pozici jednatele i společníka. Uvědomila si, že za jednatelství u některé z firem účtovala odměnu jednatele a to jako výplatu v částce okolo 7 000,-- Kč až 10 000,-- Kč hrubého. Domnívá se, že i vyplácela nějakou jednorázovou odměnu. Z takovéto výpovědi svědkyně je zřejmé, že částka 2 002 666,-- Kč, vyplacená jako odměna pokladnou, byla zcela mimořádnou záležitostí, kterou navíc svědkyně zaúčtovala na účet č. 522, což jsou příjmy společníků a členů družstva ze závislé činnosti. Protože takovéto přiznání odměny jednatele bylo neoprávněné z výše citovaných důvodů, jedná se o neoprávněné snížení základu pro daň a daň neměla být správně vyplacena. Důsledkem této skutečnosti je nutno znovu přepočítat daňové přiznání a stanovit určitý doplatek na daních.

Navíc den výplaty částky 2 022 666,-- Kč se shoduje se dnem, kdy byla část nemovitosti obžalovaným prodána společnosti, zastoupené jednatelem R. G., jejímž jediným společníkem je obžalovaný (čl. 113-114 spisu úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze oddíl C, vložka).

Z těchto závěrů vyplývá, že šlo v každém případě o neoprávněnou výplatu odměny jednatelem, navíc s důsledkem neoprávněné snížené daně. Obchodní zákoník právo rozhodnutí o odměně jednatelem jednoznačně přenáší do působnosti valné hromady. Jakékoli jiné rozhodnutí v tomto směru by bylo a je neplatné. Jako jednatel by obžalovaný mohl toliko sám sobě přiznat mzdu, potom by ale musely být navíc prováděny odvody zdravotního a sociálního zabezpečení, stejně jako zálohy ze závislé činnosti a to samozřejmě v časovém rozlišení kontinuálně po celou dobu tzv. nároku. Je zřejmé, že takový způsob nelze učinit zpětně, neboť o takovýchto "závazcích vůči zaměstnancům" se vedou obsáhlé účetní záznamy a evidence a to nejenom v účetnictví účetní jednotky (), ale především na PSSZ, zdravotní pojišťovně a finančním úřadu.

Z výše uvedených důkazů je jednotlívým motivem jednání obžalovaného snaha po obraně a to, že se dozvěděl o snaze společníků odvolat jej z funkce jednatele, tedy snaha odčerpat majetek a to lukrativní část bytového domu částečně s nebytovými prostory, ateliérem a kanceláří.

Pokud tedy obžalovaný 15. července 2002 jednostranným prohlášením v dopise společníkům uvádí, že je právem jednatele, aby dostal zaplacen za prováděnou činnost a vznáší oficiální požadavek na proplacení odměny, tj. 20 000,-- Kč měsíčně od 10. 6. 1994 až k datu jeho odvolání s tím, že výsledná suma musí být zaplacená před příští valnou hromadou a dne 26. 7. 2002 pak výdajovým pokladním dokladem č. 18 (čl. 436 spisu) si jako odměnu jednatele vyplácí od společnosti částku 2 002 666,-- Kč, vzal soud za prokázané, že R. G. jako bývalý jednatel společnosti naplnil po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu zpronevěry podle § 248/1, 3c) tr. zák.,

neboť vybral jako jednatel společnosti z pokladny částku 2 002 666,-- Kč, kterou neoprávněně nechal zaúčtovat společnosti jako odměnu jednatelemi bez souhlasu a vědomí valné hromady a tuto částku si ponechal pro vlastní potřebu a způsobil tak škodu společnosti [REDAKCE] ve výši 2 002 666,-- Kč. Soud neshledal žádné okolnosti, pro které by obžalovaný nebyl trestně odpovědný.

k bodu 2 rozsudku

Dne 28. ledna 2004 obžalovaný požadoval od společníků vrácení půjčky ve výši 5 000 000,--Kč a dokládal její vznik smlouvou o poskytnutí finanční částky ze dne 15. 6. 1994, podle které vložil do společnosti [REDAKCE] částku 5 000 000,-- Kč na financování vybrané nemovitosti v Praze.

V souladu s popřením uzavření této smlouvy jediným žijícím společníkem S [REDAKCE] T [REDAKCE] jsou zjištěni znalce Ing. Douchy ve znaleckém posudku a jeho dodatku č. [REDAKCE] z oboru účetnictví a finančních analýz, z jehož závěrů, podpořených výsledkem znalce v hlavním líčení, jednoznačně vyplynulo, že půjčka od fyzické osoby R [REDAKCE] G [REDAKCE] ve výši 5 000 000,-- Kč tak, jak je uvedeno ve smlouvě o poskytnutí finanční částky ze dne 15. 6. 1994, účetně vůbec poskytnuta nebyla.

Z účetnictví firmy vyplývá, že společnosti [REDAKCE] nevznikl závazek vůči společnosti [REDAKCE] ve výši 4 600 000,-- Kč (uváděné obžalovaným) z titulu poskytnutí půjčky na koupi nemovitosti v ulici [REDAKCE]. Nebyl nalezen doklad, který by tuto skutečnost dokládal.

Ze zápisu z valné hromady a ze smlouvy o dlouhodobé půjčce pak jednoznačně vyplynulo, že o částce ve výši 4 600 000,-- Kč bylo rozhodnuto jako o závazku vůči všem společníkům. Svým souhlasem s rozhodnutím této valné hromady pak obžalovaný rozdělil "svou půjčku" mezi ostatní společníky.

Znaleckým posudkem byly zjištěny další účetní zápisy, které jsou v souladu s tímto rozhodnutím. Byla také doložena smlouva o půjčce, uzavřená se všemi společníky jako věřiteli dne 25. 6. 1997 s účinností od 1. 1. 1997 na částku 1 540 642,-- Kč (čl. 120 spisu). Tato částka byla přeúčtovávána jako dlouhodobá půjčka i v následujících letech až do roku 2002 a byla splácena rovnoměrně všem společníkům. Z toho vyplývá, že částka 4 600 000,-- Kč zaúčtována jako ostatní závazky vůči společníkům při pořízení nemovitosti, byla zahrnuta v částce 5 540 642,-- Kč.

Částka, rovnající se výši pořizovací ceny nemovitosti nebyla vyčleněna z celkové částky ostatních závazků vůči společníkům jako závazek pouze vůči jednomu společníku (obžalovanému) z titulu poskytnutí půjčky (formou poskytnutí finanční částky) na pořízení nemovitosti.

V těchto materiálech tedy není zmiňována existence a platnost smlouvy předložené obžalovaným ze dne 25. 6. 1994.

Z výpovědi S [redacted] T [redacted] vyplynulo, že částka 5 000 000,-- Kč, resp. adekvátní suma v markách byla třetinou pořizovací hodnoty nemovitosti (15 000 000,-- Kč), byť se v kupní smlouvě a ve znaleckých posudcích k oceňování majetku předmětné nemovitosti objevuje jako kupní cena suma jiná. Proto na předání sumy obžalovaný nevystavoval při jejím přebírání v hotovosti v Čechách společníkům žádná potvrzení. Reálné rozdělení majetku na třetiny pak mělo být doloženo převodem obchodních podílů společnosti [redacted] ve společnosti [redacted] ze dne 6. ledna 1995.

Usnesením 7CMO 172/2005-123 Vrchní soud v Praze shledal usnesení valné hromady ze dne 29. 7. 2002 neplatným a jako absolutně neplatnou shledal i smlouvu o převodu obchodního podílu ze dne 6. 1. 1995. Ve smlouvě nedošlo platně k převodu obchodního podílu a ve smlouvě označení nabyvatelů I [redacted] B [redacted], R [redacted] G [redacted] a S [redacted] T [redacted] nemohli nabýt obchodní podíl ve společnosti a v důsledku toho se také ani nemohli stát a nestali společníky společnosti [redacted].

Zdejší soud však nemůže uzavřít jinak než, že v inkriminované době byli svědci S [redacted] T [redacted] a I [redacted] B [redacted] společníky společnosti [redacted], neboť tito včetně obžalovaného byli tehdy v dobré víře, že společnost byla právně založena správně a účinky rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp.zn. 7 Cmo 172/2005 ze dne 13.10.2005 se vztahují na dobu po jeho vyhlášení, nikoli zpětně.

Usnesení totiž řešilo otázku platnosti usnesení valné hromady ze dne 29. 7. 2002 a otázku, kdo byl ke dni konání valné hromady společníkem předmětné společnosti. Skutečnost, že obžalovaný neoprávněně vybral z pokladny společnosti finanční částku jako odměnu jednatele a neoprávněně požadoval od třetích osob vrácení půjček, které mu nebyly poskytnuty, nijak právně nesouvisí s věcí řešenou v řízení před vrchním soudem. Obžalovaný byl skutečně přesvědčen o tom, že jedná jako oprávněný jednatel, společníci jsou skutečně společníky a jeho motivem zpochybnění zápisu z valné hromady byla toliko skutečnost, že byl neoprávněně odvolán z funkce jednatele.

Soud shledal nesprávnou i argumentaci obžalovaného skutečností, že je společníkem (vlastníkem) společnosti [redacted], která je společníkem (vlastníkem) společnosti [redacted], když dovozoval, že jej nelze vinit ze škody, kterou by vlastně způsobil sám sobě. Takovýto výklad soud považuje za účelový a musí jej odmítnout, neboť právní subjekt [redacted] [redacted] není v žádném případě totožný se subjektem R [redacted] G [redacted] a momentální majetkové uspořádání ve společnosti nemůže nic změnit na skutečnosti, že obžalovaný svým vědomým konáním hodlal způsobit škodu společnosti [redacted]. Navíc v době spáchání skutků, které jsou mu kladeny za vinu, byl přesvědčen o tom, že oba "společníci" jsou skutečně společníky a motivem tedy bylo jednak přisvojit si finanční majetek a jednak vyvést nemovitý majetek ze společnosti, ve které měl jenom třetinový podíl do majetku společnosti, kde měl 100% podíl a na základě fingovaných dokladů za takovýto majetek nezaplatit.

S obhajobou lze souhlasit v tom, že na počátku šlo o majetkový spor mezi třemi účastníky. Nelze se však v žádném případě ztotožnit se způsobem,

jakým se rozhodl obžalovaný, pro něj jistě složitou a stresující situaci, řešit.

Skutečnost, že poškození poskytli obžalovanému na nákup nemovitosti odlišné peníze od jím deklarované půjčky 5.000.000,- Kč, vzal soud za prokázanou a zjištěnou z výpovědi S [redacted] T [redacted], která byla jednoznačně a nezpochybnitelně potvrzována svědectvím notáře – svědka G [redacted], před kterým byly jednak některé částky poškozenými na zakoupení nemovitosti obžalovanému vyplaceny a od jejich celkové výše (tedy cena předmětu koupě) se odvíjela jeho provize. Výpověď svědka je shodná s jím pořízeným prohlášením ze dne 27.4.2007 (č.l. 865 spisu). V roce 1994 jej společně navštívili oba poškození a zajímali se o nákup nemovitosti v Praze v ceně okolo 600.000.000,- lir. Prostřednictvím obžalovaného jim byla nabídnuta [redacted] za částku 900.000.000,- lir s tím, že k nim jako třetí kupující přistoupí obžalovaný. Tehdy oba poškození složili zálohu 50.000.000,-Kč. Oba poškození vybrali sumy tvořící jejich podíly z bankovních účtů. Za zprostředkování prodeje byl vyplacena notáři – realitnímu agentovi – suma 12.000.000,- lir provize z podílů poškozených, tedy ze sumy 600.000.000,- lir. Činila 2 % z kupní ceny. Svědek již nedisponuje žádnými listinami z prodeje domu. Peníze byly by vypláceny bez jakýchkoli potvrzení. Sumu zálohy pak obžalovaný odvezl do Prahy v době, když byla zformulována smlouva o smlouvě budoucí.

Z těchto skutečností jednoznačně vyplývá, že kupní cena domu nebyla 5.000.000,- Kč a že tedy oba poškození deklarovanou částku svědkem T [redacted] skutečně, i když bez písemných potvrzení, obžalovanému předali.

To, že pořízení nemovitosti nebylo financováno z obžalovaným uvedeně půjčky je zřejmé i z dalšího prostudování účetnictví, neboť rozdíl mezi částkou 5 000 000,-- Kč a částkou zaúčtovanou jako závazek vůči společníkům (4 600 000,-- Kč) nebyl vložen do pokladny a v účetnictví není žádný doklad, dokládající osud této částky. Ani doklady, na které poukazuje obžalovaný, tedy rozmělnění této částky do náklady na rekonstrukci a nákladových položek v účetnictví vloženy nejsou.

Možnost, že koupě nemovitosti byla financována z půjčky, poskytnuté společností [redacted] (dle účetního zápisu) a půjčka byla poskytnuta až do výše uvedené ve smlouvě o poskytnutí finanční částky ze dne 15. 6. 1994 je v rozporu i s dalšími zjištěnými skutečnostmi a to zejména se zápisem z valné hromady ze dne 25. 6. 1997, které se účastnili všichni společníci a na níž rozhodli o rozdělení částky 5 540 642,-- Kč. Navíc z předložené smlouvy obžalovaným nevyplývá jednoznačně, kdo měl být poskytovatelem půjčky, jestli R [redacted] G [redacted] jako společník společnosti [redacted] nebo fyzická osoba R [redacted] G [redacted]. Z výše citovaného zápisu ze dne 25. 6. 1997 odsouhlaseného všemi společníky pak vyplývá, že se rozhodli, přeúčtovat finanční vklady společníků, uskutečněné v průběhu let 1994-1996 v celkové výši 5 540 642,-- Kč z účtu č. 365.00 "ostatní závazky ke společníkům" a k jejich rozdělení na kapitálový vklad v celkové částce 4 000 000,-- Kč (účet 413.01 "ostatní kapitálové vklady") a dlouhodobou půjčku společníků ve výši 1 540 642,-- Kč (účet 471.10 "dlouhodobé závazky podniků ve skupině").

Z účetních dokladů bylo zjištěno, že během účetních období obžalovaný vložil do společnosti prokazatelně částku 1 601 412,-- Kč, na jejíž výplatu by měl nárok a proto, požadoval-li vrácení hotovosti 5 000 000,-- Kč, prostým odpočtem soud zjistil, že jeho úmysl způsobit společnosti [REDAKCE] škodu se vztahoval k částce 3 898 588,-- Kč. Proto jej shledal vinným pokusem trestného činu podvodu podle § 250/1, 3b) tr. zák., neboť základní skutkovou i kvalifikovanou skutkovou podstatu obžalovaný naplnil jak po stránce subjektivní tak i objektivní. U obou skutků soud v jednání obžalovaného shledal úmysl přímý ve smyslu § 4a) tr. zák.

Soud po zhodnocení všech výše uvedených důkazů uzavírá, že u jednání obžalovaného šlo o promyšlené, pečlivě připravené jednání, u kterého bylo třeba aktivního zapojení, včetně vytváření potřebných dokumentů s přesahem do minulosti a budoucnosti.

Na závěr právního zhodnocení jednání obžalovaného soud znovu upozorňuje pro možnost dalšího odvolacího řízení na jisté "slabiny" výše citovaných ustanovení obchodního zákoníku. Zápis z valných hromad totiž nemusí mít formu notářského zápisu, takže by je mohl obžalovaný v rámci přípravy na odvolací řízení "náhle a nečekaně nalézt". Dříve to nemohl udělat, neboť jednak spoléhal na tvrzení svého advokáta a jednak čekal na definitivní stanovisko vrchního soudu ohledně smlouvy o převodu obchodních podílů. Kdyby totiž tato smlouva nebyla označena za absolutně neplatnou, nemohly by se antidatované zápisy z valných hromad objevit, protože by je neměl kdo podepsat (jeden společník nežije a druhý tvrdí, že se nic takového nestalo). Nyní je však pravděpodobné, že objeví-li se zápis z valné hromady (s věrohodným odůvodněním náhlého objevení) podepsaný jediným společníkem a to obžalovaným G [REDAKCE], bude odvolací soud nucen se s touto skutečností vypořádat. Do doby rozhodnutí zdejšího soudu takové doklady v účetnictví vůbec nefigurovaly a v průběhu dokazování jejich možnou existenci nikdy nikdo nezměnil, resp. ze strany svědka T [REDAKCE] bylo toto výslovně vylučováno.

Tvrzení obžalovaného, že důvěřoval úředníkům, účetním, správcovským firmám atd. nemůže mít na posuzování jeho trestné odpovědnosti vliv, neboť podle ustanovení § 135 obchodního zákoníku je právě a jediné jednatelem povinen zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví. Na výkon funkce jednatele jako statutární orgán společnosti jsou ze zákona kladeny zvláštní požadavky jako např. bezúhonnost, zákaz výkonu funkce pro více podnikatelů se shodným nebo podobným předmětem podnikání, odpovědnost za účetnictví a další. S výkonem jednatele jsou tedy spojena jednak práva, ale především rozsáhlé povinnosti, kterých se nelze zprostit.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel ze stupně společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání je zvyšován několikanásobným překročením nejnižší výměry značné škody jednání obžalovaného, promyšleností jednání a aktivním přístupem k vytváření krycích dokumentů. K osobě obžalovaného soud zjistil, že dosud na území České republiky nebyl soudně trestán, na území Itálie je společníkem či jednatelem několika společností, které jsou vesměs v likvidaci nebo vedené jako v úpadku. Je rozvedený, soudem stanovené výživné řádně platí a v

České republice se zabývá především realitní činností. Na základě všech výše uvedených skutečností soud ukládal obžalovanému úhrnný trest ve smyslu § 35/1 tr. zák., neboť jej odsuzoval za dva trestné činy a to podle zákonného ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich přísněji trestný, tedy trestný čin zpronevěry podle § 248/3 tr. zák., který je z důvodu společenské nebezpečnosti (byť se stejnými druhy a výměrou trestu) zařazen v trestním zákoně před trestným činem podvodu.

Obžalovanému uložil trest při samé dolní hranici zákonné trestní sazby v trvání 2 let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu přiměřenou věku a míře společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, přičemž podstatou podmíněného odkladu trestu je skutečnost, že obžalovaný se bude ve zkušební době řádně chovat a podmíněně odsouzení tak vychází z předpokladů, že už odhalení trestného činu, trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu mohou mít sami osobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu odnětí svobody. Podmíněným odsouzením se poskytuje obžalovanému důvěra i možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinil spáchaný trestný čin, přičemž se mu tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude a že se na něj bude hledět, jako kdyby nebyl odsouzen. Tím podmíněně odsouzení umožňuje vzbudit zájem obžalovaného na vlastním řádném životě tak, aby nebyl jen pouhým pasivním objektem působení trestu. Podmíněně odsouzení je prostředkem dosažení účelu trestu podle § 23/1 tr. zák. nikoli projevem shovívavosti k pachateli trestného činu či rezignace na jeho potrestání.

V rámci adhezního řízení soud uznal obžalovaného uhradit na náhradě škody společníku v dobré víře společnosti [REDAKCE] částku 2 002 666,- Kč, neboť tato škoda společnosti prokazatelně vznikla a soud neměl pochybnosti o důvodu ani výši obžalovaným způsobené škody. Protože je však společnost tvořena z majetkových práv tří společníků resp. dvou a skupiny dědiců, bude S. [REDAKCE] T. [REDAKCE] povinen třetinou částku celku (667.555,- Kč) vyplatit dědicům I. [REDAKCE] B. [REDAKCE] a třetinovou částku (podíl obžalovaného) vložit zpět do majetku společnosti nejméně do doby než Nejvyšší soud rozhodne ve věci 29 Odo 346/2006 týkající se platnosti či neplatnosti smlouvy o převodu podílu, resp. platnosti či neplatnosti konání a výsledků valné hromady ze dne 29.7.2002, resp. platnosti či neplatnosti odvolání obžalovaného z funkce jednatele společnosti a konečně platnosti či neplatnosti jmenování pana S. [REDAKCE] T. [REDAKCE] do funkce jednatele zmíněné společnosti. Byla-li by náhrada škody vyplacena společnosti [REDAKCE] bez dalšího nyní, mohlo by být ohroženo naplnění účelu právního institutu náhrady škody .

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Obvodního soudu pro Prahu 2 a to do 8 dnů od doručení jeho opisu.
O podaném odvolání bude rozhodovat Městský soud v Praze.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost

výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může napadat také, protože takový výrok učiněn nebyl jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Obvodního soudu pro Prahu 2 podle § 251 tr. ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 26. července 2007

JUDr. Milan Rossi, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: